

også være ansvarlig for egne budgetter, herunder at foretage nogle rationaliseringer, lige så vel som private virksomheder.

Til fru Line Barfod kan jeg blot konstatere, at Det Konservative Folkeparti har god samvittighed over de ting, der er med i denne finanslov. Det gælder med hensyn til besparelsesområdet, men også med hensyn til de nye tiltag, der er iværksat. Vi synes faktisk, at det er rigtig fornuftigt.

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Ole Sohn som ordfører.

Kl. 20.05

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne starte med at kritisere nogle af mine kollegaer i oppositionen, som ved forskellige lejligheder her i løbet af dagen har kritiseret regeringen for forløbet af finanslovforhandlingerne.

Der vil jeg sige for SF's vedkommende, at vi ingen kritik har af regeringens måde at håndtere forhandlingerne på overhovedet. Alt er faktisk gået som forventet. Det, som regeringen gik til valg på, har man forsøgt på en eller anden måde at få igennem. Jeg skal nok kommentere det lidt nøjere senere.

En af de ting, som man ikke har sagt åbent i valgkampen, men som har været krystalklart fra dag ét, har været, at ethvert tiltag, der har været foretaget under den forrige regering, hvor SF har haft et afgørende fingeraftryk, har skullet væk. Uanset hvad. Det har de gjort helt åbent, så der er rene linjer, og selve forløbet under forhandlingerne er da også foregået, sådan som det plejer.

Den ny finansminister har overhovedet ikke foretaget nogen som helst forandring i forhold til den forrige. Det er det samme. Det er den samme kaffe. Det er de samme stykker chokolade, og selv den sunde frugt er den samme, så heller ikke her kan der gives kritik.

Jeg vil da også sige, at regeringen var usædvanlig klar i meldingen. Det mener jeg sådan set også at SF var, da vi havde den her audiens. Regeringen meldte meget klart ud, hvad det var, de ville have igennem, og hvem de ville have det igennem med, og vi meldte meget klart ud, at det stod vi ikke model til, så det var åben snak.

Det var som nogle mandfolk, der diskuterede. Vi vidste godt, hvem der ville hvad og hvorfor, og derfor var der ingen grund til, at vi skulle

slæbes rundt til flere møder, når resultatet var givet på forhånd.

Til gengæld vil jeg også sige, at i de forhandlinger omkring UMTS-forliget, omkring satspuljen, hvor SF har været med, har det været sådan, for at tage det sidste først, at med hensyn til satspuljen tilkendegav vi fra starten med hensyn til regeringens oplæg – det gjorde vi i øvrigt også under den forrige regering – at det at man sneg en udgift på 90 mio. kr. ind til finansiering af en grundtakstmodel, som SF ikke har lod eller del i, måtte pilles ud af satspuljen, hvis der skulle blive et forlig, for SF ville hellere bruge de 90 mio. kr. yderligere til at imødekomme nogle af de behov, der er hos de socialt udsatte grupper.

Jeg ved ikke, hvordan det er foregået bag kulisserne, men jeg konstaterede med tilfredshed, at da vi kom til de endelige forhandlinger, ja, der blev det pillet ud, sådan at SF fik mulighed for at bibringe finansloven 90 mio. kr. ekstra til de socialt udsatte. Så det er vi selvfølgelig også tilfredse med.

Omkring UMTS-forliget stiller det sig nok lidt anderledes. Vi fik bibragt det indtryk, at Dansk Folkeparti var de onde i denne her sammenhæng, at på trods af, at UMTS-forligskredsen havde bragt adskillige milliarder kroner til huse til brug primært for forskning og it, så havde regeringen ikke mulighed for at kunne bruge mere end 400 mio. kr. til indsatsen, fordi Dansk Folkeparti havde sagt, at der kun måtte bruges 400 mio. kr.

Nu forstår jeg så i dag, at det ikke er tilfældet. Så vi er selvfølgelig lidt utilfredse med, at man kan deltage i forhandlinger, og så at en part, som ikke deltager, får skudt i skoene, at vedkommende skulle være årsag til, at regeringen ikke kunne gå videre.

Jeg forstår slet ikke ræsonnementet, i og med at jeg husker fra før valget, at Venstre og De Konservative til SF's ikke irritation, men sådan i den gode kammeratlige kappestrid hele tiden overgik SF. Når vi kom med bud på, hvad der skulle bruges til forskningsindsatsen, ja, så lå Venstre lidt højere, og så blev de overtrumfet meget kontant af Det Konservative Folkeparti med hensyn til, hvad der skulle bruges, sådan at vi følte, at vi var i sådan en rolle, hvor vi kunne sige: Arh, slap nu lige lidt af! Økonomien skal også hænge sammen. Og der skal jeg da nok love for, at der blev strammet noget op, da regeringskasketterne skiftede.

Så derfor er vi altså i den situation, hvor det forlig, der er indgået omkring UMTS, er en bun-